

ת"פ 12298/01/14 - הסנגוריה הציבורית-מחוז תל אביב והמרכז נגד מדינת ישראל, דמיטרי בוגדנוב

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 12298-01-14 מדינת ישראל נ' בוגדנוב
תיק חיצוני: 0-5130-20130-662

מספר בקשה: 4

הסנגוריה הציבורית-מחוז תל אביב והמרכז

1. מדינת ישראל
2. דמיטרי בוגדנוב

בפני כב' השופטת מירב כפיר
מבקשים
נגד
משיבים

החלטה

תיק זה היה קבוע למתן החלטה בטענת הנאשם כי אין להשיב לאשמה ליום 11/5/15.

הנאשם ובאת כוחו לא התייצבו לדיון וזאת נוכח אשפוזו של ב"כ הנאשם אשר כרעה ללדת באותו היום. ב"כ הסנ"צ שהייתה נוכחת באולם ביהמ"ש בתיק אחר, ביקשה דחיית הדיון למועד אחר שעד אליו ימונה סנגור אחר לנאשם. הדיון נדחה בהתאם לבקשתה ליום 18/5/15.

כעת מבקשת הסנ"צ לדחות מועד הדיון עד לאחר חזרתה של עו"ד שכטמן מחופשת הלידה.

בנסיבות אלה ניתנת החלטתי בטענת הנאשם לפיה, בהתאם להוראות סעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ"), אין לחייב את הנאשם להשיב לאשמה וכי יש לזכותו כבר בשלב זה מן העבירה אשר יוחסה לו בכתב האישום.

רקע כללי:

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בו יוחסה לנאשם עבירה של החזקת אגרופן או סכין למטרה לא כשרה, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
2. על פי הנטען בעובדות כתב האישום, ביום 9/9/13 בתחנה המרכזית בפתח תקווה, בשעה 14:39 או בסמוך לכך, החזיק הנאשם על גופו אגרופן כשאין בידו להוכיח כי החזיקו למטרה כשרה.

3. בדיון מיום 4/5/15 הגיעו הצדדים להסכמה כי ראיות התביעה יוגשו באמצעות המוצגים. לאחר הגשתם טענה ב"כ הנאשם כי החיפוש על גופו של הנאשם לא היה חוקי ומשכך אין לחייבו להשיב לאשמה בהתאם להוראות סעיף 158 לחסד"פ ויש לזכותו מן העבירה אשר יוחסה לו בכתב האישום.
4. אין מחלוקת בין הצדדים כי האגרון שייך לנאשם, עיקר המחלוקת היא האם התקיים חשד סביר המקיים סמכות חיפוש כדין.
5. הראיה המרכזית לעניינינו הינה דוח הפעולה של השוטרת איריס פוזיילוב אשר ביצעה את החיפוש (ת/3) והצדדים חלוקים בשאלה האם הנסיבות המתוארות באותו דוח מקיימות חשד סביר אם לאו.
6. ב"כ הנאשם טענה כי הנסיבות להקמת חשד סביר כפי שנקבע בהלכת בן חיים לא מתקיימות בעניינינו, וכן הפנתה לפסיקה נוספת בה נקבע כי התנהגויות מסוימות של החשוד לא מבססות חשד סביר במידה המצדיקה עריכת חיפוש וכך, לטענתה, הוא המקרה בעניינינו.
7. לטענת ב"כ המאשימה, מחומר הראיות שהוגשו בהסכמה ומשלא נחקרה השוטרת אודות החיפוש שביצעה הרי שיש לקבל את הדוח ת/3 כראיה לאמיתות תוכנה ואזי יש די ראיות ברף הנדרש, גם לשם הרשעה.
8. עוד טענה ב"כ המאשימה כי כאשר יש נסיבות קונקרטיות שהשוטרים יכולים להצביע עליהן הרי שכמובן מתגבש יסוד סביר שדי בו לצורך ביצוע החיפוש וכך, לטענתה, הוא המקרה בעניינינו.

דין והכרעה

9. סמכות לערוך חיפוש על גופו של אדם מותנית בקיומו של חשד סביר לכך שאותו אדם מחזיק בחפץ כלשהו שהחזקתו אסורה או שהוא מושא לחיפוש על ידי המשטרה.
10. נקבע בהלכת בן חיים כי מבחן החשד הסביר הוא בעיקרו מבחן אובייקטיבי, שבו ביהמ"ש נדרש להעריך את סבירות שיקול דעתו של השוטר שערך את החיפוש. יחד עם זאת נקבע כי התנאים בהם התקיים חשד סביר המצדיק עריכת חיפוש ללא צו שיפוטי אינם ניתנים להגדרה אחת וחד משמעית. נקבע כי יישום המבחן מבוסס על נסיבותיו של כל מקרה, על המידע שהיה בידי השוטר בעת עריכת החיפוש ועל ניסיונו ושיקול דעתו המקצועיים של השוטר שערך את החיפוש.
11. מדוח הפעולה (ת/3) עולה כי במהלך סיור שיגרתי בתחנה המרכזית בפתח תקווה, הבחינה השוטרת בנאשם כאשר הוא מנסה להחביא משהו והחל ללכת מהר יותר. השוטרת קראה לעבר הנאשם והנאשם "שיחק אותה שהוא לא שומע". לאחר מכן ניגש הנאשם אל השוטרת ואילו נער שהיה עמו ברח מהמקום. השוטרת מציינת כי נוכח הנסיבות האמורות התעורר חשדה שמדובר בסמים וזאת עוד טרם בדקה את שמו של החשוד במסוף.
12. לטענת ב"כ הנאשם העובדה שהנער שהיה איתו ברח אינה מקימה חשד כיוון שזה ברח לאחר שקרא לנאשם. אינני מקבלת מסקנה זו, שכן דווקא העובדה שהנער שהיה איתו ברח לאחר שהשוטרת קוראת לנאשם, יכולה ללמד על פעולה חשודה שהיו מעורבים בה.

13. כמו כן טוענת ב"כ הנאשם כי העובדה שהנאשם "שיחק אותה לא שומע" מוטלת בספק, שכן מדובר באירוע בתחנה מרכזית שבו מצויים הרבה אנשים וייתכן כי הנאשם לא שמע. השערות אלה שמעלה ב"כ הנאשם אינן מקובלות בשלב זה, שכן השוטרת לא נחקרה ויש לקבל אמירתה בדוח כי הנאשם שיחק אותה לא שומע, לפחות בהבחנה שלה. ואזי התעלמות הנאשם מהשוטרת יכולה לבסס חשד סביר.

14. הפסיקה שהציגה ב"כ הנאשם אף היא אין בה כדי להועיל שכן לא מדובר בנסיבות דומות כלל, כפי שיפורט:

בת"פ (שלום ת"א) 27302-01-12 מדינת ישראל - משטרת ישראל נ' אלכסנדר מסלר נטען כי הנאשם הסתכל לכל עבר ויתכן ונראה לחוץ, אך השוטר לא הצליח להסביר באיזה אופן התבטא אותו לחץ. כמו כן צוין כי הנאשם לא ברח, לא ניסה לשנות מיקום, לא ניסה להחביא דבר מה, לא הזיע, ולא הפגין כל סממן ברור אחר לאותו לחץ אשר תואר בעדות השוטר.

אין דומה הדבר לעניינינו בו הסבירה השוטרת בדוח מה עורר את חשדה ולא טענה סתם כי מדובר בנאשם "לחוץ", אלא הליכתו המהירה, ניסיונו להחביא משהו והתעלמותו מקריאתה, הם אלה שעוררו את חשדה.

בת"פ (שלום פ"ת) 30737-07-10 מדינת ישראל נ' גל ברק נקבע כי לא היה כל חשד סביר ביציאתו של הנאשם מהרכב לעבר ביתו בהליכה מהירה. בעניינינו כאמור, לא מדובר רק בהליכה מהירה אלא אליה מצטרפות נסיבות מחשידות נוספות.

בת"פ 1113-09 מ.י. לשכת תביעות מרחב נגב - באר שבע נ' ליאור גואל נקבע כי עברו הפלילי של נאשם לבדו, אינו יכול לבסס חשד סביר לצורך ביצוע חיפוש. בעניינינו, חשדה של השוטרת, כפי שעולה מהדוח, התעורר עוד טרם בדקה את החשוד במסוף, ללא הכרות עם הנאשם ורק בשל התנהגותו.

בת"פ (שלום רמלה) 37605-09-12 משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נ' חדאר אבו חאלד דובר בנאשם שרעד והיה מתוח.

בע"פ (מחוזי מרכז) 42184-08-13 אלון חי בכר נ' מדינת ישראל התייחסו לכך שראשו של הנאשם החל לרעוד מטה ומעלה ברטט.

נסיבות אלה אינן דומות כלל לעניינינו.

15. הפסיקה מתייחסת לדלות הראיות המספיקות על מנת לדחות את הטענה של "אין להשיב לאשמה", וזאת אף ללא צורך לשקול שיקולי מהימנות (ע"פ 732/76 מדינת ישראל נ' כחלון, פ"ד לב(1) 170 וכן ע"פ 141/84 מדינת ישראל נ' טובול, פ"ד לט(3) 596).

בעניינינו אין צורך אף להעריך שיקולי מהימנות שהרי דוח החיפוש הוגש בהסכמה מבלי שנחקרה השוטרת.

16. מכל האמור לא השתכנעתי, בשלב זה, כי החיפוש שבוצע היה חיפוש לא חוקי ועל כן אני מחייבת את הנאשם להשיב לאשמה.

נוכח בקשת הסנ"צ לדחיית מועד הדיון, כאמור בפתח החלטתי, נדחה מועד הדיון ליום 9/11/15 בשעה 8:30.

ניתנה היום, כ"ח אייר תשע"ה, 17 מאי 2015, בהעדר
הצדדים.